

Publicerad 2014-10-08 11:19 av petter rost

Dimmigt minne

I det grådimmigt ogenomsynliga som blivit kvar

kan jag ändå skönja ett jag som famnar ett dig

mitt nakna jag kring ditt nakna du

intill varandra

kroppar ovana vid varandras intill varandra

mitt ansikte mot dina spända bröst

en inandning en utandning

en aning om

att du var varm men ändå sval i huden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren petter rost med Poeter.se id #44147 innehar upphovsrätten